

Jagen, een probleem

Het jagen achter andere dieren is zogenaamd zelfbelonend gedrag. De hond krijgt een kick van het najagen van dieren die ook nog eens voor hem weglopen. Dit gedrag is heel moeilijk af te leren.

In de socialisatieperiode van je hond heb je hem misschien met andere dieren laten kennis maken. Daarbij kan er toch iets mis gegaan zijn. Waarschijnlijk heeft je hond toen niet geleerd dat het normaal is dat er dieren zijn die hard van hem weglopen.

Bij het oplossen van dit probleem mag de hond **geen enkele keer** meer de kans krijgen achter andere dieren aan te jagen. Waarom? Een hond leert doordat hij voor datgene wat hij doet beloond wordt. Stel je voor dat je je hond wilt leren om te gaan zitten. In het begin, als hij de oefening nog niet kent, beloon je hem iedere keer als hij is gaan zitten. De hond zal het steeds sneller gaan doen. Als hij eenmaal door heeft wat het woord 'zit' betekent, beloon je 'm maar af en toe. Wanneer je hem **altijd** zou belonen, dan is het niet spannend meer, wanneer je hem **nooit** meer zou belonen dan zal hij op het laatst niet meer gaan zitten. Echter, wanneer je hem **af en toe** beloont, dan weet hij niet wanneer hij de beloning krijgt en zal hij het - in dit geval gewenste - gedrag goed en snel blijven uitvoeren. We noemen dit ook wel **intervalbeloning**.

Nu terug naar het jachtgedrag. Stel je voor dat je je best doet om de hond nooit meer de kans te geven achter een ander dier aan te jagen, dan zal dit gedrag langzaam minder worden om tenslotte bijna geheel te verdwijnen. Krijgt je hond nu toch af en toe de kans om achter een ander dier aan te jagen, dan is er sprake van intervalbeloning, waardoor het ongewenste gedrag in stand wordt gehouden, of zelfs versterkt wordt. Bij het afleren van dit jachtgedrag mag de hond dus nooit meer de kans krijgen om achter andere dieren aan te gaan!!

Het afleren van het achterna jagen van andere dieren kun je op twee manieren doen:

- Je kunt hem, iedere keer als hij dit gedrag vertoont, ontzettend straffen. De moeilijkheid daarbij is om dat exact op het juiste moment te doen. Meestal lukt dat niet helemaal, en dan snapt de hond niet waarvoor hij gestraft wordt. Bovendien werkt (fysieke) straf vaak stress en agressie verhogend. Bovendien werkt deze methode alleen als de baas in de buurt is. Ziet een hond koeien of paarden en is de baas afwezig, dan zal hij nog de kans waarnemen om er achter aan te gaan.
- Een andere manier is om er voor te zorgen dat de hond een alternatief (i.p.v. de koeien) heeft om achter aan te gaan, b.v. een bal. De kunst is dan om deze bal veel leuker te maken dan het jagen achter de koeien. Dat zal niet meteen lukken. Je zult dan, los van het probleem zelf, de hond helemaal gek van een bal moeten maken, zo gek, dat hij er letterlijk alles voor in de steek laat. Waarschijnlijk heb je wat hulp nodig om dit voor elkaar te krijgen. De bedoeling is dan dat je gaat wandelen (met de hond aan de lijn) en op het moment dat de koeien in zicht komen, je hond af te leiden met de bal. Waarschijnlijk lukt je dat in het begin nog niet, de koeien zullen interessanter zijn. Daarom kan in die fase gebruik gemaakt kunnen worden van een gentle leader of een halti. Dit kun je vergelijken met een hoofdstel voor een paard. Net zoals bij zo'n hoofdstel, wordt de lijn onder de bek vastgemaakt. Je gaat wandelen met je hond, op het moment dat hij opzij wil kijken omdat daar koeien staan trek je voorzichtig aan de lijn. Je hond wordt nu gedwongen om naar jou te kijken, i.p.v. naar de koeien. Het werkt dus precies op het juiste moment. Bovendien krijgt de hond door de gentle leader ook wat druk op de neus, te vergelijken met een snuitbeet van een meerdere. Dit leren werken met een gentle leader of halti is wat lastig. Hulp van een gedragsbegeleider is dan wenselijk.

Marian Servaas